

Sakspapir

Saksnr	Utvalg	Type	Dato
018/23	Formannskapet	PS	23.02.2023

Sakshandsamar	Arkiv	ArkivsakID
Christopher Marius Straumøy	Gbnr-160/22	22/916

Klagehandsaming - Søknad om tilkomstveg - gbnr. 160/22 - Klauvholmen/Rebnor

Vedlegg:

Klage - Austrheim - gbnr 160/22 - Klauvholmen - tilkomstveg - dispensasjon
Søknad om dispensasjon til bygging av tilkomstveg - gbnr 160/22 - Klauvholmen på Rebnor
Oversendingsmail
Oversendingsmail
Uttale - gbnr 160/22 - Klauvholmen - tilkomstveg - dispensasjon
Svar på uttale - dispensasjon frå kommuneplan - veg - gbnr 160/22 - Austrheim kommune
AcosSvarInn.xml
Kulturminnefagleg fråsegn - dispensasjon frå kommuneplan - veg - gnr. 160 bnr. 22 - Austrheim kommune
AcosSvarInn.xml
Dispensasjon - gbnr. 160/22 -Klauvholmen/ Rebnor - Tilkomstveg - Fritidsbustad

Framlegg til vedtak:

Formannskapet i Austrheim tek ikkje klagen frå Statsforvalteren i Vestland til følge.

Grunngjeving er gjeve i saksutgreinga.

Vedtaket er heimla i forvaltningslova § 33.

Saka vert sendt til Statsforvalteren i Vestland for endeleg avgjerd.

Formannskapet - 018/23 - 23.02.2023

FS - behandling:

Sakshandsamar Christopher Marius Straumøy orienterte om saka, jamfør saksutgreiinga.
I denne saka var det synfaring.

Ordførar Per Lerøy (Ap) sa at kommunen må invitera seg inn til Statsforvaltaren for å få ein dialog i denne saka.

Bjørn Inge Dyrkolbotn (Sp) oppmoda til å invitera Statsforvalteren ut på synfaring, og visa dei sakene som har gått til setjestatsforvaltar i Rogaland, og spurt kvifor det er slik. Her svara Per Lerøy (Ap) at det er eit framlegg han stiller seg bak, gjerne ei synfaring der heile formannskapet deltar.

Handsaming i formannskapet:

Kommunedirektøren sitt framlegg vart samrøystes vedteke

FS vedtak:

Formannskapet i Austrheim tek ikkje klagen frå Statsforvalteren i Vestland til følge.

Grunngjeving er gjeve i saksutgreinga.

Vedtaket er heimla i forvaltningslova § 33.

Saka vert sendt til Statsforvalteren i Vestland for endeleg avgjerd.

Saksopplysninger:

Bakgrunn

Formannskapet i Austrheim fatta den 05.12.2022 følgjande vedtak:

Framlegg til vedtak:

Austrheim kommune gjev dispensasjon frå kommuneplan plan-id: 2013001 og pbl. § 1-8 til omsøkt skogsveg.

Grunngjevinga er gjeve i saksutgreiinga. Vedtaket er heimla i plan- og bygningslova § 19-2, jf. § 11-6 og § 1-8.

Saka vert sendt til Statsforvalteren i Vestland for klagevurdering.

Statsforvalteren i Vestland har i brev av 03.01.2023 klaga på vedtaket. Det er klart at Statsforvalteren i Vestland har klagerett og at klagen er framsett rettidig. Statsforvalteren har grunngjeve klaga slik:

Grunngjeving

Kommunen kan berre dispensere dersom omsynet bak føresegna det vert dispensert ifrå, omsyn til plan- og bygningslova sine formål eller nasjonale eller regionale interesser, ikkje vert vesentleg tilsidesette. I tillegg må fordelane ved å gi dispensasjon vere klart større enn ulempene, jf. plan- og bygningslova (pbl.) § 19-2 andre ledd.

Statsforvaltaren i Vestland gav negativ uttale til dispensasjon i saka, i brev av 25.08.2022, og vi viser til uttalen som grunnlag for vår klage:

«LNF-områder skal i utgangspunktet vere ubygd, med unntak av naudsynte tiltak for landbruket. Det skal takast omsyn til landbruk, natur og friluftsliv. I 100-metersbeltet langs sjø skal det alltid takast særleg omsyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser jf. pbl. § 1.8 fyste ledd. Strandsone skal generelt haldast open og privatisering og nedbygging skal unngåast. Forbodet i § 1-8 andre ledd skal vege tungt. Eventuelle avvik frå dette forbodet skal som hovudregel skje gjennom ordinær planlegging, ikkje som dispensasjon, jf. Ot.prp.nr 32 (2007-08).

I denne saka er det naudsynt med dispensasjon frå både LNF-formålet og frå byggeforbodet i strandsone jf. pbl. § 1-8. Det står i søknaden at vegen skal liggje lett i terrenget og inngrepet skal vere så lite som mogleg. Det er ikkje opplyst kva inngrep som er naudsynt, for å anleggje vegen. Det er ikkje lagt ved teikningar som viser fyllingar og skjeringar. Vi vurderer at saka ikkje er godt nok opplyst når det gjeld inngrep. Verknad av tiltaket på landskapet er ikkje klart.

Ein 175 meter lang veg, med 2,5 til 3 meters bredde er i utgangspunktet eit stort tiltak, for å få køyreveg til ein fritidsbustad. Vi vurderer dette som dårleg arealdisponering. Det er ikkje naudsynt med køyretilkomst til alle fritidsbustader, og ofte er inngrep av veg til fritidsbustaden større enn for sjølve fritidsbustaden.

Sjølv om ein ikkje har tenkt å setje opp privatiserande skilt ved vegen, er det likevel slik at ein veg til ein privat fritidsbustad vil oppfattast som meir privatiserande enn ein sti. Vi meiner slik sett at tiltaket vil auke privatiseringa i strandsone, og vil føre til at området vert meir bygd.

Tiltakshavar skriv at han ønsker å nytte vegen for å kunne ta ut trær, mellom anna sitkagran, og at tiltaket vil vere bra for naturmangfaldet. Vi oppfattar tiltaket til primært å vere ein veg til fritidsbustaden, og ikkje ein veg for å ta ut tømmer.»

Det er i vedtaket lagt stor vekt på at ein ønsker å få fjerna sitkagran i kommunen. Dette er forhold som i liten grad er relevant for vurdering av dispensasjonen, og dispensasjonen vil heller ikkje kunne sikre at sitkagran ev. vert fjerna.

Området der vegen skal leggjast har i dag svært få inngrep, og har gode landskapskvalitetar. Det er uklart kor stort inngrepet vert, fordi det ikkje er vurdert kva terrenginngrep som er naudsynt for å bygge ein veg med 3 meters bredde. Statsforvaltaren vurderer at sjølv med minst mogleg inngrep for bygging av vegen, vil tiltaket likevel vere eit for omfattande tiltak i dette område, med tanke på viktige verdiar som urørt strandsone og natur. Veg og straum til hytta, kan også føre til press for ytterlegare utbygging av eigedomen.

Statsforvaltaren si vurdering er at både dei omsyna som ligg til grunn for kommuneplanen for Austrheim og byggeforbodet i strandsona jf pbl. § 1-8, vert vesentleg tilsidesett ved ein dispensasjon for bygging av ein om lag 175 meter lang veg her. Vi vurderer også at nasjonale interesser i strandsona vert vesentleg sett til sides i saka jf. elles pbl. § 19-2 andre ledd første setning.

I tillegg kan Statsforvaltaren heller ikkje sjå at det ligg føre ei overvekt av arealmessige fordelar som talar for ein dispensasjon i denne saka, jf. pbl. § 19-2 andre ledd andre setning. Lova sine vilkår for dispensasjon er då ikkje oppfylte. Statsforvaltaren klagar difor på Austrheim kommune sitt vedtak i møte 05.12.2022, saknr. 117/22.

Statsforvaltaren ber om at vedtaket vert gjort om slik at det ikkje vert gitt dispensasjon. Vi ber vidare om at vedtaket vert gitt utsett iverksetjing til klagesaka er avgjort, jf. forvaltningslova § 42.

I klagen vert det lagt vekt på fleire punkt. Statsforvalteren skriv at veg og straum til hytta kan føra til press for større utbygging. Det vil og vere i strid med utgangspunktet om att strandsona skal vere ubyggd. Statsforvalteren kan ikkje sjå nokon særlege grunner som talar for å gje dispensasjon i saka, utover personlege fordelar. Statsforvalteren meiner at vilkåra i pbl. § 19-2 ikkje er oppfylt, slik at det ikkje kan gjevast dispensasjon i saka. Det visast og til den negative merknaden som kom frå Statsforvalteren når saka vart sendt på høyring, samt at fordelane med fjerning av sitka ikkje er relevante fordelar ein skal kunne vektlegga.

Vurdering

Kommunedirektøren er ikkje heilt samt i Statsforvalterens vurdering når det gjeld omsøkte tiltaks privatiserande karakter. Tilkomstvegen vil gjere det meir tilgjengeleg for ålmenta ved å kunne leggja til rette for meir aktivitet på omsøkt område ettersom vegen skal vere open for alle. Omsøkt tiltak vil heller ikkje tilsidesette omsyna bak byggjeforbodet eller LNFR i «vesentlig» grad.

Kommunedirektøren peikar på fordelane med å gi dispensasjon er her at ein faktisk og får fjerna sitkaskogen som har utvikla seg på staden dei siste 60 åra. Dette vurderar kommunedirektøren som utruleg positivt for staden. Det er ein uønska art i kommunen. Det er slik kommunedirektøren vurderar det viktig å kunne vurderer fordelane i det biologiske mangfoldet saman med ein metodisk tilbakeføring av landskapet slik det var før framandarten slo rot.

Kommunedirektøren finn det føremålsteneleg å gi dispensasjon ved å slutta seg til dei klare fordelane som allereie er nemnt i hansaminga av saka.

Elles visast det til vurderingane som ble gjeve i dispensasjonen som er vedlagt og dei punktane søkar sjølv har reist. Kommunedirektøren er samd i fleire av momentane søkar peikar på.

Konklusjon

Formannskapet i Austrheim tek ikkje klagen frå Statsforvalteren i Vestland til følge.

